to Kompagnioner, der indretter deres Hus som de vil, ordner deres Formueforhold med Særeje eller Fælleseje, som det passer dem bedst. Den sociale Lighed vil stille dem sideordnet ogsaa i Ægteskabet, og først da kan der være Tale om, at Kærligheden har Magt til at sige: alt, hvad der er mit, er ogsaa dit. —

Igennem Ansvar som Borger, politisk, social og økonomisk Ligestilling med Manden, gaar Vejen til Harmoni og Lykke i Ægteskabet; derfor er den gifte Kvindes Myndighed det første og vigtigste Skridt, for hvilket enhver Kvindesagsven maa arbejde.

*Johanne Meyer.*

## Støt Eders eget Organ!

De forskellige Kvindeorganisationer (som findes omtalte paa et andet Sted i dette Blad) har — naturligvis kan vi gerne sige — alle til Formaal at fremme Deltagernes Interesser, at hidføre bedre sociale og økonomiske Levevilkaar for Kvinder, nogle af dem, som Fremskridtsforeningen og Valgretsforeningen, for *alle* Kvinder, Fagforeningerne særligt for Udøverne af de paagældende Fag. Efter Formaalenes Forskellighed vil de Midler, Foreningerne maa anvende for at naa frem, vel ogsaa være forskellige, men ét Middel er der, som ingen af dem vil kunne undvære, om der skal udrettes noget rigtigt, det er: *en Talsmand i Pressen.*

Det er en Erfaring, der stadigt bekræfter sig paany, at Forurettelser, som ikke paatales, de erkendes ikke. Tier den, der véd sig forurettet, skal den, hvem Forurettelsen skyldes, nok vogte sig for at tale om den, og det vil da være, som om den slet ikke var til, som om alt var i bedste Orden. Og hvad Kvindernes Sag angaar, da maa der om den tales *højt*, hvis det skal hjælpe, thi har Kvinderne hidtil holdt sig temmelig tavse, saa har det styrende Køn som Regel vendt det døve Øre til, naar Tavsheden undtagelsesvis blev brudt.

Dette har Kvindelig Fremskridtsforening fra første Færd af været paa det rene med. Derfor har dens Ledere sat Tid og Kræfter ind paa at skaffe Kvinderne et Talerør, igennem hvilket deres berettigede Krav kan lyde, saa det høres Landet over, hvad vi vil.

Af Eder, danske Kvinder, afhænger det imidlertid, med hvor stor Styrke disse Krav kan frembæres, thi et Blads Indflydelse retter sig for en stor Del efter Tallet af de Tilhængere, det har formaaet at samle om sin Opgave. Hver ny Holder giver derfor „Hvad vi vil" forøget Vægt, forøget Udsigt til at udvirke noget til Gavn for Eder. Lad det blive vitterligt, at Bladets Holdere maa tælles i Titusinder, og I skal faa at se, hvor de, der sidder inde med Magt og Indflydelse, vil blive lydhøre over for dets Paatale og de Krav, det stiller i alle danske Kvinders Interesse.

Har I ikke Evne til hver især at holde sit Eksemplar af Bladet, saa slaa Eder sammen, to, tre, fire om at holde ét. Læs det, og finder I noget deri, som forekommer Eder ikke rigtigt, da lad Redaktionen det vide, saa den kan rette det eller oplyse Misforstaaelsen, hvis en saadan er til Stede. Og kender I et eller andet Forhold, Kvindesagen vedrørende, der bør paatales, saa kom til Redaktionen med det; den vil hjælpe Eder med at sætte det i Form, om I ikke selv kan. Hvilken saa Eders Samfundsstilling er, Redaktionen af „Hvad vi vil" skal tage lige venligt imod Eders Bidrag, uden Personsanseelse.

Saa sandt som hvad vi vil er Ret og Billighed, saa vist vil det en Gang slaa sejrende igennem, hvordan end Kvinder og Mænd stiller sig til det. Men hvor lang Tid det vil tage, se, det afhænger for en stor Del af den Virksomhed, der udfoldes for at afkorte den. Til at hidføre *snarlige* Forbedringer i Kvindekønnets Stilling er „Hvad vi vil" et af de aller virksomste Midler. I Kvinder, som vil være med til at fremme dette Maal, slut Eder om Bladet. Vil I fremme Eders egne Interesser, da støt Eders eget Organ, støt „Hvad vi vil"!

## Et Drengehjem!

Vi kalder dem altid Børnehjem, naar der tales om disse Velgørenhedsanstalter, hvor fattige Folks, forladte Mødres og enlige, hjælpeløse Fædres Børn kan optages og faa Barneret og Barnepleje i det fremmede Hus, Drengehjemmet „Kana" er et saadant.

Ved Juletid fortaltes der her i Bladet om 1ste Afdeling ude paa Standvejen, i Dag vil vi blot minde om 2den Afdeling paa Christian Winters Vej eller Ceresvej, som der staar i Aarsberetningen.

Hjemmet derude midt i Villakvarteret er en hyggelig lille Bygning, med Plads til fjorten Drenge, der her lever et rigt Liv uden Savn eller Klage, midt i den skønne Natur, rigt, i den Betydning, at de har det godt, at de hverken savner jævnaldrende Selskab, god Mad og Drikke. Pleje og Pasning eller en Moders ømme Omhu, saa lidt som en Undervisning, nøje afpasset efter de Ævner, enhver især er i Besiddelse af. Jeg saa' saaledes en lille Dreng, svag af Legeme men med stærk udviklet Sans for Musik og Tegning, i hvilke Fag han ogsaa erholdt Undervisning af dygtige Lærere.

I Skolesalen fattes intet Materiale, hverken henhørende til Anskuelsesundervisning eller Gymnastik, og i Sløjdsalen stod de allerkæreste Høvlebænke og Save og alt brugeligt Værktøj. Uden for Skolesalen løber en Veranda, hvor der baade spises og leges, og i Haven neden for denne arbejder de smaa Fyre med Spade og Rive af Hjertenslyst.

Naar Sommerferien kommer, rejser de smaa paa Landet. Gæstfrie Hjem optager dem Aar efter Aar, og ingen Sinde føler de sig som husvilde Fugle, de véd godt, de har den hjemlige Rede at ty til.

Sunde, rødmussede og frimodige er de alle sammen. Pariaens Præg er borttaget fra dem, de føler sig ikke ringere end noget andet Barn i Verden.

Og saaledes skal det være. Det, at opdrage Børn paa denne Maade, efter disse Principer, det er humant og menneskekærligt.

„Kana" er i den Grad et Hjem for de smaa, at der sjældent optages et Barn, der ejer en Moder, fordi det Barn, der indlemmes i Drengehjemmet ikke maa vide af andet Hjem, anden Slægt at sige, skal holdes fri fra ydre Paavirkninger.

Og en Moder giver i næsten intet Tilfælde *saa* fuldstændig slip paa sit Barn.

„Kana" støttes af private og Avtoriteterne, af Kongen og af enkelte Legater, derfor har Bestyrelsen ogsaa efter en niaarig Virksomhed allerede disse tvende Hjem og paatænkes et tredie paa Nørrebro i den allernærmeste Fremtid; men dette er betinget af fortsat og forøget Velvilje fra deres Side, som har Hjærte for de smaa og Midler til at ofre noget for dem. Mange smaa Bidrag bliver til en stor Sum, derfor behøver *ingen* at holde sig tilbage, hvor ringe Skærven end er.

## Proletarkvindens faglige Organisation.

I Begyndelsen af 70erne, da Arbejderpartiet kæmpede sin første besværlige Kamp, udtalte en af dets fremmeste Førere i sine Agitationstaler blandt Arbejderne:

Vil I naa Eders Maal, Arbejderklassens Frigørelse, saa — „tag Kvinderne med". Gaar I for hurtig i Eders Udvikling, saa hun ikke kan følge med, maa I vente paa hende — men Kvinden maa være med i Arbejdet for at skabe nye Samfundsforhold til Menneskehedens Lykke."

Og Kvinden kom med, om end det varede en god Stund inden hun forstod at hun skulde være med i Arbejderbevægelsen. I 1883 og 84 dannedes de første kvindelige Fagforeninger, Tobaksarbejderne og Skræderne, og siden er flere kommet til: Væverne, Maskinstrikkerne, Tjenestetyender o. s. v., i stedse større Masser slutter Kvinderne sig til deres Fagforeninger; de begynder at forstaa Organisationens Betydning.

Fagforeningernes Opgaver er baade betydningsfulde og omfattende. Den søger at begrændse den skammelige Udbytning, som de kvindelige Arbejdere er Genstand for, søger ved alle Midler at faa disse til at forstaa, at saa længe de staar som enkelte Personer overfor deres Arbejdsgivere, staar de som betydningsløse Væsener, som denne intet Hensyn tager til, at Forholdene derimod er modsat saa snart de staar som en enig og samlet Organisation. De ejer da en Magt, ved hvis Hjælp de kan forbedre deres økonomiske Livsforhold, forhindre Vilkaarligheder og efterhaanden sætte en Grænse for en altfor vild Udbytning af Kvindearbejdet.

Organisation har ogsaa andre og vigtige Formaal; den saa at sige opdrager Kvinden, og lærer hende at reflektere og tænke over sin Samfundsstilling.

Den rykker hendes Tanker bort fra alt det smaaagtige og ubetydelige, som Kvinden paa Grund af sit indestængte Liv er saa tilbøjelig til at fæste sig ved, lærer hende at se ud over det daglige Livs trange Grænser og at forstaa, at hendes Interesser ikke alene gælder Hjemmets fire Vægge, men at hun har Del i alle Forhold som vedrører Samfundet i sin Helhed.

Organisation skaber Forstaaelse blandt Kvinderne indbyrdes — Kammeratskabets venlige Forstaaelse med fælles Interesser og fælles Maal. Den oplyser hende om hendes Værd som nyttigt Samfundsmedlem, og fjerner efterhaanden det Ufrihedens og For-